

Arrest

nr. 117 444 van 23 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 9 juli 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel van 9 juli 2013 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat GYSEMBERG, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 19 oktober 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 juli 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de

aanvraag, vermeld in punt 1.1., ontvankelijk wordt verklaard. Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 11 september 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene haalt in haar aanvraag 9bis aan dat ze een kopie van haar Congolees paspoort toevoegt aan haar verzoekschrift en dat ze reeds een nieuw paspoort heeft aangevraagd. Van zodra zij hierover beschikt zou deze aan onze diensten worden overgemaakt. Dit is niet gebeurd.

Het door betrokkene voorgelegde stuk bij haar verzoekschrift is geen paspoort maar een attestation Tenant Lieu De Passeport. Dit document kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien de Omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een nationale identiteitskaart. Betrokkene toont niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

Verder haalt betrokkene aan dat ze reeds een nieuw paspoort zou aangevraagd hebben en van zodra zij hierover zou beschikken, deze over zou maken aan de bevoegde diensten.

Gezien deze aanvraag anderzijds noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschuiving voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

1.3. Op 9 juli 2013 nam de gemachtigde eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan eveneens in kennis gesteld op 11 september 2013. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“In uitvoering van de beslissing van S.V., administratief assistent gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de persoon die verklaart te heten :
K.V.F. (...) nationaliteit Congo (Dem.Rep) te zijn*

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 2° zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: betrokkene is niet als vluchteling erkend en werd geen subsidiaire bescherming toegekend (beslissing tot. weigering van de vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming genomen op 30.11.2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoekster onder meer de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Het middel wordt als volgt toegelicht:

“ (...) Dat de onontvankelijkheidsbeslissing van DVZ getuigt van een onzorgvuldig onderzoek van het dossier van verzoekster!

Verzoekster diende immers niet een "internationaal erkend paspoort, gelijkgestelde reistitel of nationale identiteitskaart" te voegen. Zij diende een stuk te voegen waaruit haar identiteit en nationaliteit duidelijk blijkt.

Verzoekster voegde bij haar aanvraag een kopie van haar "Attestation Tenant Lieu De Passeport". Deze kopie voldoet volledig aan de wil van de wetgever, aangezien ze de constitutieve elementen van haar identiteit bevatten!

Zij begrijpt niet waarom DVZ haar aanvraag onontvankelijk verklaart! DVZ vermeldt in haar beslissing dat verzoekster haar nationaliteit en identiteit dient te staven.

Verzoekster is van mening dat zij dit wel degelijk gedaan heeft en dat het feit dat verwerende partij het tegendeel beweert een flagrante schending van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt!

(...)

In het bijgevoegde attest staat duidelijk vermeld dat verzoekster afkomstig is van Congo en de Congolese nationaliteit bezit, het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoekster waarom DVZ hier geen geloof aan hecht!

Verwerende partij weigert echter dit document te onderzoeken.

(...)

Uit het administratief dossier van verzoekster, blijken haar identiteitsgegevens en haar nationaliteit. Bovendien wordt de waarachtigheid van het attest niet in discussie gesteld.

(...)

Dat het in casu wel degelijk mogelijk is om de nationaliteit van verzoekster vast te stellen zonder andere documenten te voegen.

(...)

Verzoekster is van mening dat zij volledig aan deze voorwaarde voldoet en begrijpt dan ook niet waarom haar aanvraag onontvankelijk is verklaard!

Zij voegde bij de regularisatieaanvraag een attestation tenant lieu de passeport dd 26.09.2012 uitgereikt door de Congolese autoriteiten. Dat dit stuk volledig aan de voorwaarden voldoet!

(...)

Het is onbegrijpelijk dat DYZ de aanvraag van verzoekster onontvankelijk verklaart omwille van het gevoegde identiteitsstuk, alhoewel dit volledig aan de voorwaarden voldoet!

Er kan geen twijfel bestaan over de identiteit en de nationaliteit van verzoekster!

(...)

DVZ dient rekening te houden met alle elementen in het dossier en deze afdoende te motiveren!

Dat dit dan ook een schending is van de motiveringsplicht!"

3.2. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen onder meer als volgt:

“Zij betoogt dat er sprake is van een geldige verschoning voor de afwezigheid van haar paspoort in de aanvraag en dat zij wel degelijk uitgebreid gemotiveerd heeft waarom zij niet in de mogelijkheid was om een paspoort voor te leggen. Ze legde een ‘attestation tenant lieu de passeport’ voor in afwachting van haar nationaal paspoort. Dit document zou de constitutieve elementen van de identiteit bevatten en er zou geen twijfel bestaan over haar identiteit en nationaliteit. Voorts meent ze dat er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn en dat de verwerende partij gebruik diende te maken van de instructie van 19 juli 2009.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissingen in casu duidelijk de motieven en de juridische grond aangeven op basis waarvan zij werden genomen. In de motivering van de beslissing aangaande de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt, met verwijzing naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, immers- vastgesteld dat de door verzoekster voorgelegde ‘attestation Tenant Lieu de Passeport’ niet aanvaard kan worden als zijnde een identiteitsdocument en dat zij geen geldige motivering voorzien heeft die toelaat haar vrij te stellen van die voorwaarde.

Zij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar met in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van ^ de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Er onderscheiden zich twee situaties, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- *de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;*
- *de situatie van een vreemdeling die aantoonde dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, p. 33).*

De bewijslast, voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument dan wel van het feit dat hij zich in een van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

In de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de ^ reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, die werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 2007, wordt inzake het door artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vereiste identiteitsdocument verduidelijkt in dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog geldig zijn."

Daarnaast wordt in de Memorie van Toelichting ook nog het volgende gesteld aangaande artikel 9bis van de Vreemdelingenwet: "De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgesteld reistitel onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren." (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer, zittingsperiode 51, n 2478/001, p. 33).

Er dient te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit "aantoonde" (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12). De wetgever heeft duidelijk aangegeven dat "een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is" en dat bij gebreke aan een dergelijk document de identiteit onzeker is en bijgevolg de aanvraag om machtiging tot verblijf "niet anders dan onontvankelijk (kan) verklaard worden" (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf onder punt 1) identiteitsgegevens het volgende stelt: "Verzoekster voegt bij huidig verzoekschrift een kopie van haar Congolees paspoort. Verzoekster vroeg reeds een nieuw paspoort aan, van zodra zij hierover beschikt wordt deze overgemaakt aan de bevoegde diensten.

Er kan geen twijfel bestaan over de identiteit van verzoekster, bij gevolg voldoet deze aanvraag aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde." Uit de stukken gevoegd bij de aanvraag blijkt dat zij een "attestation tenant lieu de passeport" voorlegde.

Verzoekster stelt dat uit het door haar voorgelegde document de 'constitutieve elementen' blijken, doch gaat hiermee voorbij aan het feit dat de wet en de voorbereidende werken en de omzendbrief waarnaar supra verwezen werd vereisen dat er het voorleggen van een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is.

Uit haar aanvraag blijkt niet als zou verzoekster dienen te worden vrijgesteld van de

Documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. Zij heeft immers in haar aanvraag zelf aangegeven dat zij een nieuw paspoort heeft aangevraagd en dat ze dit zou voorleggen van zodra zij hiervan in het bezit zou zijn. Zij geeft dus zelf aan dat zij in het bezit zal worden gesteld van een paspoort. Uit het administratieve dossier blijkt niet als zou verzoekster dit hebben overgemaakt. Evenmin voegt zij thans bij haar verzoekschrift een kopie van haar paspoort toe. In ieder geval dient het bewijs van identiteit te worden geleverd op het ogenblik van de indiening van de aanvraag en was dit niet vervuld. (...)”

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekster de juridische en feitelijke motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van desbetreffend artikel.

3.5. De eerste bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9bis, § 1 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet “gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.1980”.

Uit artikel 9, tweede lid, van de vreemdelingenwet blijkt dat als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van openthoud in het buitenland.

Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet, zoals “ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980” luidde:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”

3.6. In de Memorie van Toelichting wordt aangaande artikel 9bis van de vreemdelingenwet gesteld: “De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgesteld reistitel onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren.” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 33).

De omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, die werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 2007, weerspiegelt het gestelde in de memorie van toelichting en verduidelijkt *“in dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog geldig zijn.”*

Er dient tenslotte te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet zijn identiteit *“aantoont”* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12).

De Raad wijst er daarenboven op dat de voorwaarden dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, gelden voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag betreffen (cf. RvS 8 mei 2012, nr. 219.256). De vraag of de indiener van aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis moet beschikken over identiteitsdocument, dient dus, net als bij artikel 9ter van de vreemdelingenwet, te worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (cf. RvS 8 mei 2012, nr. 219.256). Het bewijs van identiteit moet dus worden geleverd op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

3.7. In casu, blijkt uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf vermeld in punt 1.1. onontvankelijk verklaard werd omdat deze niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van een nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat de verzoekende partij vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet *“gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.1980”*.

Hierbij wordt verduidelijkt:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene haalt in haar aanvraag 9bis aan dat ze een kopie van haar Congolees paspoort toevoegt aan haar verzoekschrift en dat ze reeds een nieuw paspoort heeft aangevraagd. Van zodra zij hierover beschikt zou deze aan onze diensten worden overgemaakt. Dit is niet gebeurd.

Het door betrokkene voorgelegde stuk bij haar verzoekschrift is geen paspoort maar een attestation Tenant Lieu De Passeport. Dit document kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien de Omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een nationale identiteitskaart. Betrokkene toont niet op geldige wijze aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

Verder haalt betrokkene aan dat ze reeds een nieuw paspoort zou aangevraagd hebben en van zodra zij hierover zou beschikken, deze over zou maken aan de bevoegde diensten.

Gezien deze aanvraag anderzijds noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschuiving voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf vermeld in punt 1.1. op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 19 oktober 2012 onder punt 1) *“identiteitsgegevens”* vermeldde: *“Verzoekster voegt bij huidig verzoekschrift een kopie van haar Congolees paspoort. Verzoekster vroeg reeds een nieuw paspoort aan, van zodra zij hierover beschikt, wordt deze overgemaakt aan de bevoegde diensten. Er kan geen twijfel bestaan over de identiteit van verzoekster, bijgevolg voldoet deze aanvraag aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde.”*

Uit de stukken gevoegd bij het verzoekschrift blijkt dat verzoekster een kopie van een *“attestation tenant lieu de passeport”* voorlegde.

Verzoekster voert aan dat de voorgelegde kopie van een "*attestation tenant lieu de passeport*" wel degelijk haar identiteit en nationaliteit aantoonde aangezien dit stuk de constitutieve elementen van haar identiteit bevat. Verzoekster begrijpt niet waarom de gemachtigde haar aanvraag onontvankelijk verklaard.

3.10. In antwoord op de nota van verwerende partij, herinnert de Raad aan de *ratio legis* van artikel 9bis van de vreemdelingenwet: de bedoeling van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ligt in het scheppen van een duidelijk kader voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die een vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument onontbeerlijk is: de aanvraag om machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is.

De Raad stelt vast dat verzoekster op grond van de voorgelegde kopie van een "*attestation tenant lieu de passeport*", een identiteitsbewijs heeft voorgelegd dat dezelfde identiteitsgegevens vermeldt als een identiteitsdocument, met name naam, voornaam, geboorteplaats en –datum, nationaliteit, geslacht, kaartnummer, geldigheidsduur van de kaart en plaats van afgifte. Daarenboven is de voorgelegde kopie van een "*attestation tenant lieu de passeport*" voorzien van een foto. Er wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoekster vereenzelvigd kan worden met dit document. De authenticiteit van het document wordt ook niet in vraag gesteld.

In de bestreden beslissing wordt enkel uiteengezet dat dit document niet kan worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel of een nationale identiteitskaart.

In het licht van de omstandigheden van dit geval en rekening houdend met de *ratio legis* van artikel 9bis, kon de gemachtigde zich *in casu* evenwel niet tot deze motieven beperken aangezien hiermee niet wordt duidelijk gemaakt waarom dit stuk dat dezelfde vermeldingen bevat als een identiteitskaart, niet aanvaard kan worden als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dat voorschrijft dat een identiteitsdocument moet worden voorgelegd. Het kwam de gemachtigde toe om te verduidelijken om welke redenen de identiteit van verzoekster onzeker blijft ondanks de voorlegging van het betrokken document, *in casu* de kopie van een "*attestation tenant lieu de passeport*", zodat de aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard.

Het gegeven dat verzoekster een nieuw paspoort zou hebben aangevraagd en het zou overmaken van zodra zij hierover beschikte doch niet heeft overgemaakt, kan dit motiveringsgebrek niet herstellen.

De materiële motiveringsplicht werd geschonden in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing worden zij niet besproken (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3.11. Aangezien het bestreden bevel op dezelfde dag, 9 juli 2013, werd genomen als de beslissing houdende de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, aangezien beide beslissingen ook op dezelfde dag aan verzoekster ter kennis werden gebracht, 11 september 2013, en aangezien beide beslissingen door dezelfde administratief assistent V.S. werden genomen en ondertekend, blijkt de verknochtheid tussen het bestreden bevel en de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Gelet op deze nauwe samenhang waaruit duidelijk blijkt dat de tweede bestreden beslissing van 9 juli 2013 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, is genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing van 9 juli 2013, zoals ook uitdrukkelijk uit de beide beslissingen blijkt, wordt de tweede bestreden beslissing samen met de eerste bestreden beslissing vernietigd in het belang van een goede rechtsbedeling.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van

21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 9 juli 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en het bevel van 9 juli 2013 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES